

Ifj. Kanyik Antal: Négy kanyarra voltunk a cél(unk)tól

Nem alakult jól a Kanyik Motorsport versenyzőinek az elmúlt hétvégéje, sem itthon, sem külföldön, de bátran kimondhatjuk, hogy többen is hozták a megszokott formájukat és hála nekik ezúttal is lehetett kupákat és dobogós helyezéseket ünnepelni. Ifj. Kanyik Antallal beszélgettünk.

Casentino-ban még soha nem jártatok. Hogyan teltek a rajt előtti napok?

Időben, már kedden kiutaztunk Olaszországba, majd szerdán este Norberto Droandi meghívott minket a nyaralójába egy csodálatos vacsorára. A meghívást nagyon köszönjük, nagyon gyönyörű helyen voltunk. Amint megkaptuk az itinereket, neki láttunk és elkezdtük a pályabejárást, alaposak akartunk lenni, mert nehezek, illetve ismeretlenek voltak a pályák, nem olyanok, mint a videókbán. Mindegyik gyorsaságin lehetett hármat-

hármat menni, ezt ki is használtuk. Úgy érzem, hogy amennyire lehetett, felkészültünk, de a 8 kilométeres pálya is nehéz volt, a 22 kilométeres is, meg a leghosszabb, 30 kilométeres gyorsasági is. Főleg este, a sötétben.

Sokféle pályán versenyeztetek és a részeredmények nagyon biztatók voltak. Közel volt a cél. Hogy alakult a versenyetek?

A rajt előtt próbáltuk szoktatni magunkat, hogy Olaszországban délután, igazából inkább kora este kezdődik az élet, és eltart éjszakáig a meleg miatt. Ez a versenyre is igaz volt. Mentünk pénteken két gyorsaságit, egy pályán, a kettő között pedig egy gyönyörű gyűjtőben vártak minket, volt dinnye, újabb vacsora, tényleg olyan kiszolgálást kaptunk, hogy az hihetetlen. Az alapvető cél

az volt, hogy gyorsuljunk és próbáljunk egy jót menni, ez teljesen sikerült, elégedettek voltunk a péntekkel. Köszönjük Tibinek és Csabinak a munkáját mert mindent megoldottak a szervizben. Jött a szombati nap és sokáig ott sem volt semmiféle probléma. Tetszettek a gyorsaságik, jó volt a ritmus, az autóban egyáltalán nem volt görcsölés. Merencsics Árpitékkal akartuk tartani a tempót, azt tűztük ki célul, hogy velük kellene party-ban lenni az

eredményeket tekintve, mert ők legalább ötször-hatszor indultak már ezen a versenyen. Ez látszott, mert a gyorsaságikon rendre adtak mindig egy-két másodpercet, de volt, hogy hármat-négyet is kaptunk tőlük, így összességében kb. húsz másodperccel elmentek tőlünk. Hozzáteszem, ők is az élmezőnyben mentek, és nagyon szoros volt mindenkivel a csata. Délután sikerült

visszahozni a hátrányunkból, lecsökkentettük azt 10-12 másodpercre, és jött a power stage, ez éppen a 30 kilométeres gyorsasági volt. Megbeszéltük Lalival, hogy nem erőltetjük, ha jól fog menni, akkor jól fog, de nem dőlünk akkor sem kardba, ha nem úgy alakulnak a dolgok, ahogy szeretnénk. Alapvetően azért sietünk, mert nem titkolom, hogy meg akartam fordítani az állást. A rendezők nagyon figyeltek arra, hogy mindenki egyenlő esélyekkel

induljon, ezért a rajtban volt egy félórás várakozás, hogy az egész mezőny sötétben induljon el, korom sötét lett, mire elrajtoltunk. 29 kilométeren át minden rendben volt, ekkor kezdtem érezni, hogy elmelegedett a fém. Pumpálnom kellett, pumpáltam is három-négy kilométeren keresztül, minden harmadik pumpánál újra fogott, de tudtunk tovább haladni. Természetesen

visszavettem a tempóból is, és a 175. kanyarban - mert ugye az olaszoknál be vannak számozva az erősebb kanyarok, ezt jó ötletnek tartom - is ráléptem a fékre, ám az nem fogott. Még kétszer rápumpáltam, továbbra sem lassultunk, ezért meghúztam a kéziféket. Negyedik fokozatban volt az autó, egy jobbos kanyarba nem bírtunk befordulni. Körülbelül egy húszméteres kéziféknyomot húztunk, mielőtt

lesodródtunk az útról. A Peugeot bal oldalával elkaptunk először egy fát, utána még egyet, és ekkor a harmadik fa már orral fogott meg minket. Megpróbáltunk, vagyis én megpróbáltam kiszállni, de jó, hogy nem nyílt az ajtóm, mert egy 40 méteres szakadékba, meg egy folyóba estem volna bele valószínűleg. Valahogy kimásztunk a kocsiból, nem sérültünk meg, a versenyzők lassítottak, meg mi is lassítottuk őket. Megvártuk a mezőny végét és

utána jöttek a fiúk, valamint a magyar csapatokból páran, velük kiszedtük az autót, amit köszönök nekik, de a Rescue is segédkezett. Az utolsó szakasz 175. kanyarjában estünk el, a cél pedig a 179-ikben lett volna. Még 800 méter hiányzott. Hazatértünk most mérjük föl a terepet, vagyis az autót. A héten kezdjük szétszedni, megnézni a 208 Rally4-est. Van több alternatíva az újjáélesztésre, de egy biztos, hogy az autó vagy száz százalékosan lesz megépítve, vagy

sehogy.

Elkezdünk pénzt gyűjtögetni, de valószínű, hogy idén nekünk ennyi volt a versenyzés.

A Székesfehérvár Rallye-ra végül négy kanyikos páros érkezett meg. Ők hogyan szerepeltek a kánikulában?

Fél szemmel követtem csak a dolgaikat, amennyire tudtam figyeltem a csapatra, itthon sem alakult túl jól az események, voltak problémák. Szemán Sanyiék a Subaru váltójával

küszködtek, majd inkább kiálltak. A Kovács Dominikék a rajt előtt vezették a Rallye3 Bajnokságot, ők egy műszaki hiba miatt estek ki. Kókai Gabiék az ORC-ben bejöttek a harmadik helyre, a P13-ban, ez egy szép eredmény. Voltak nekik is nehézségeik, de amúgy jól érezték magukat. Az ORB3-ban Bognár Gáboréék, a P11-ben

harmadikok lettek. Nagyon boldogok voltak, örültek a serlegeknek a hazai pálya miatt. Gyenes Andráséék a Historicban két kupát is kaptak, egy ezüst és egy bronzéremnek örülhettek. Nagyon küzdöttek, kaptak is 30 másodperc

büntetést, difit kellett cserélniük, de eredményesen célba értek. Kalapács Zsoltiék pedig Szlovákiát választották, nagyon jól szerepeltek Kassán, ők megnyertek mindent, amit csak lehetett.

A folytatás, a csapatnak a Győr Rallye-n következik mi pedig meglátjuk, hogy hogyan tudunk ebből a helyzetből felállni.

Köszönjük a segítséget:

Best Vill. 2000 Kft., Koós Wéber Kft., Sp Kosaras, Robitlag BT, Schön gumiszervíz, Hidra Kft., Elaforg 2000 Kft., Kroon oil, Rotinger, Srteam, EG mobil szélvédő, Kanyik Autószervíz, www.kanyikmotorsport.hu